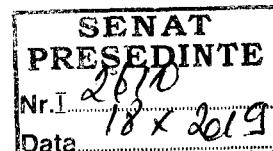

R O M Â N I A
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
CABINETUL PREȘEDINTELUI

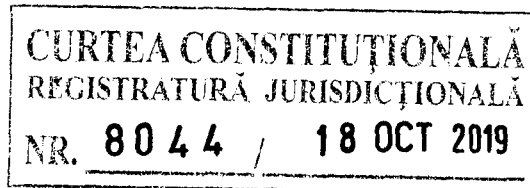
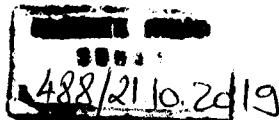
Palatul Parlamentului

Calea 13 Septembrie nr.2, Intrarea B1, Sectorul 5, 76112 București, România

Telefon: (+40-1) 313-2531; Fax: (+40-1) 312-5480

Internet: <http://www.ccr.ro> E-mail: pres@ccr.ro

Dosar nr.1735A/2019

Domnului
Teodor-Viorel MELEȘCANU
Președintele Senatului

Vă comunicăm, alăturat, în copie, Decizia nr.439 din 10 iulie 2019, prin care Curtea Constituțională a admis obiecția de neconstituționalitate formulată și a constatat că articolul unic [cu referire la alin.(3) și (4) și la eliminarea fostului alineat (12)] din Legea pentru modificarea art.109 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.195/2002 privind circulația pe drumurile publice este neconstituțional.

Vă asigurăm, domnule Președinte, de deplina noastră considerație.

Președinte,

prof. univ. dr. Valer DORNEANU

ROMÂNIA
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

Dosar nr.1735A/2019

DECIZIA nr.439
din 10 iulie 2019

**referitoare la obiecția de neconstituționalitate a Legii pentru modificarea art.109
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.195/2002 privind circulația pe
drumurile publice**

Mona-Maria Pivniceru	- președinte
Cristian Deliorga	- judecător
Marian Enache	- judecător
Daniel Marius Morar	- judecător
Gheorghe Stan	- judecător
Livia Doina Stanciu	- judecător
Elena-Simina Tănăsescu	- judecător
Varga Attila	- judecător
Benke Károly	- magistrat-asistent șef

1. Pe rol se află soluținarea obiecției de neconstituționalitate a Legii pentru modificarea art.109 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.195/2002 privind circulația pe drumurile publice, obiecție formulată de Președintele României.

2. Obiecția de neconstituționalitate a fost înregistrată la Curtea Constituțională cu nr.4857 din 12 iunie 2019 și constituie obiectul Dosarului nr.1735A/2019.

3. **În motivarea obiecției de neconstituționalitate**, se arată că forma legii transmise la promulgare este una ulterioară procedurii de reexaminare, ca urmare a Deciziei Curții Constituționale nr.684 din 6 noiembrie 2018 și, având în vedere că Parlamentul a adoptat o serie de reglementări care excedează limitelor deciziei

menționate, se apreciază că legea criticată a fost adoptată cu încălcarea dispozițiilor art.147 alin.(2) și (4) din Constituție.

4. Se menționează că, la data de 27 iulie 2018, Președintele României a formulat o sesizare de neconstituționalitate asupra legii criticate. Prin Decizia nr.684 din 6 noiembrie 2018, Curtea Constituțională a statuat că dispozițiile articolului unic [cu referire la art.109 alin.(6)-(11), (13) și (14) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.195/2002] din legea criticată sunt neconstituționale. După parcurgerea procedurilor legislative parlamentare, Parlamentul a adoptat legea criticată în forma dedusă controlului Curții Constituționale prin prezenta sesizare.

5. Așadar, Decizia Curții Constituționale nr.684 din 6 noiembrie 2018 a avut ca efect redeschiderea procedurii de reexaminare a legii de către Parlament pentru punerea de acord a prevederilor neconstituționale cu decizia instanței constituționale în temeiul art.147 alin.(2) din Constituție. Potrivit jurisprudenței sale constante (a se vedea Decizia nr.1.177 din 12 decembrie 2007, Deciziile nr.872 și nr.874 din 25 iunie 2010, Decizia nr.975 din 7 iulie 2010, Decizia nr.33 din 23 ianuarie 2018 și Decizia nr.61 din 13 februarie 2018), Curtea Constituțională a statuat că, în cadrul acestei proceduri, Parlamentul poate modifica și alte prevederi legale numai dacă acestea se găsesc într-o legătură indisolubilă cu dispozițiile declarate ca fiind neconstituționale, pentru a asigura caracterul unitar al reglementării și, în măsura în care se impune, va recorela celelalte dispoziții ale legii ca operațiune de tehnică legislativă, fără a putea aduce alte modificări de substanță legii în cauză. Or, în cazul de față, în cadrul procedurii de punere de acord a legii cu Decizia Curții Constituționale nr.684 din 6 noiembrie 2018, Parlamentul a eliminat anumite texte din legea criticată, deși acestea nu au făcut obiectul sesizării de neconstituționalitate și nici al controlului de constituționalitate, iar altele au fost modificate, deși acestea nu au fost declarate neconstituționale și nu corespund vreunei necesități de recorelare cu celelalte dispoziții ale legii.

6. Astfel, prin Decizia nr.684 din 6 noiembrie 2018, Curtea a constatat că articolul unic, cu referire la modificarea alin.(3) al art.109 din Ordonanța de urgență nr.195/2002, din legea în forma anterioară controlului de constituționalitate este constituțional. În procedura reexaminării, Parlamentul a modificat, însă, textul alin.(3) al art.109 din Ordonanța de urgență nr.195/2002, deși acesta a fost declarat constituțional de către instanța constituțională, ca urmare a efectuării controlului de constituționalitate. Așadar, modificarea acestor dispoziții s-a făcut cu depășirea limitelor deciziei Curții Constituționale, astfel încât dispozițiile art.147 alin.(2) din Constituție au fost încălcate. Cu privire la limitele reexaminării, se invocă Decizia nr.515 din 24 noiembrie 2004 și Decizia nr.33 din 23 ianuarie 2018.

7. Mai mult decât atât, se consideră că legea a fost adoptată cu ignorarea celor statuate prin Decizia nr.684 din 6 noiembrie 2018 și prin jurisprudența constantă a Curții Constituționale, înfrângând în acest mod voința instanței de contencios constituțional. Astfel, legea s-a adoptat prin înlăturarea efectului deciziei instanței constituționale, care este unul obligatoriu, inclusiv pentru legiuitor. Considerentele și dispozițiile obligatorii ale deciziilor Curții Constituționale se impun cu aceeași forță juridică tuturor subiectelor de drept. De aceea, ținând cont de aceste argumente, cât și de cele anterior expuse, se consideră că legea criticată a fost adoptată și cu încălcarea art.147 alin.(4) din Constituție.

8. Se arată că aceleași critici sunt aplicabile și în ceea ce privește modul în care s-a pus de acord cu Decizia nr.684 din 6 noiembrie 2018 articolul unic, cu referire la modificarea alin.(4) al art.109 din Ordonanța de urgență nr.195/2002, din legea în forma anterioară controlului de constituționalitate. Se consideră că această intervenție legislativă s-a realizat prin depășirea limitelor stabilite prin Decizia nr.684 din 6 noiembrie 2018 și contrar prevederilor art.147 alin.(2) din Constituție.

9. Se mai arată că din legea criticată lipsesc dispozițiile cuprinse la articolul unic referitoare la modificarea alin.(5) și (12) ale art.109 din Ordonanța de urgență nr.195/2002, astfel cum acestea erau prevăzute în legea adoptată în prima fază,

anterior realizării controlului de constituționalitate. Aceste prevederi nu au făcut nici obiectul sesizării de neconstituționalitate a Președintelui României și nici al controlului de constituționalitate, astfel că eliminarea acestora s-a făcut cu depășirea limitelor deciziei Curții Constituționale. Prin urmare, ca efect al depășirii de către Parlament a limitelor reexaminării, a fost încălcat art.147 alin.(2) din Constituție. Se face trimitere la Decizia Curții Constituționale nr.75 din 30 ianuarie 2019, par.48.

10. În concluzie, se arată că legea supusă controlului de constituționalitate s-a adoptat cu nesocotirea celor statuate prin Decizia Curții Constituționale nr.684 din 6 noiembrie 2018. Se subliniază că este esențial ca instanța constituțională să procedeze la soluționarea definitivă a acestei situații și să constate neconstituționalitatea acestei legi în ansamblu, fără posibilitatea Parlamentului de a o mai reexamina.

11. În conformitate cu dispozițiile art.16 alin.(2) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, obiecția de neconstituționalitate a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a-și exprima punctele lor de vedere.

12. **Președintele Camerei Deputaților** apreciază că obiecția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

13. Se susține că, în urma pronunțării Deciziei nr.684 din 6 noiembrie 2018, Parlamentul a modificat art.109 în integralitatea sa pentru a respecta prevederile constituționale, asigurându-se, astfel, caracterul unitar al reglementării în cauză. În conținutul său, modificările aduse prin legea criticată, au în vedere reglementarea unei anumite conduite expres prevăzute în sarcina participanților la trafic, cât și a poliției rutiere sau a administratorilor drumurilor publice, precum și sancțiunile aplicabile în cazul nerespectării legii. S-a urmărit readucerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.195/2002 la scopul său inițial, respectiv prevenția accidentelor și dobândirea unui comportament responsabil al conducătorilor auto.

14. Se arată că limbajul juridic este clar, previzibil și neechivoc, din conținutul acestuia lipsind pasajele obscure sau soluțiile normative contradictorii.

Dispozițiile sunt redactate într-un stil specific normativ, prezentând norma instituită fără explicații sau justificări, prin folosirea cuvintelor în sensul lor curent din limba română. Conceptele și noțiunile utilizate sunt în concordanță cu actul normativ de bază în care se integrează, respectiv Ordonanța de urgență a Guvernului nr.195/2002, iar detalierea diferitelor situații procedurale este departe de a fi ambiguă, fiind redată previzibil și univoc, cu respectarea Legii nr.24/2000.

15. Se mai arată că, sub aparența unor critici referitoare la ambiguitatea și neclaritatea textelor de lege, se solicită, în fapt, interpretarea acestora, aspect ce excede competenței Curții Constituționale. Invocarea unei eventuale neclarități nu intră în sfera exercitării controlului de constituționalitate, ci mai degrabă ține de stricta interpretare și aplicare a legii. De asemenea, susținerile autorului sesizării care țin expres de corelarea tehnico-legislativă nu pot face obiectul sesizării de neconstituționalitate, neintrând în sfera contenciosului constituțional.

16. **Președintele Senatului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra obiecției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând obiecția de neconstituționalitate, punctul de vedere al președintelui Camerei Deputaților, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile legii criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr.47/1992, reține următoarele:

17. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art.146 lit.a) din Constituție, precum și ale art.1, art.10, art.15 și art.18 din Legea nr.47/1992, republicată, să soluționeze obiecția de neconstituționalitate.

18. **Obiectul controlului de constituționalitate**, astfel cum a fost formulat, îl constituie Legea pentru modificarea art.109 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.195/2002 privind circulația pe drumurile publice. Analizând criticile de neconstituționalitate, Curtea constată că acestea vizează, în mod punctual, articolul

unic [cu referire la art.109 alin.(3) și (4)] din lege, precum și eliminarea din corpul legii ale fostelor alineate (5) și (12) ale art.109 cuprinse în articolul unic al legii în varianta sa redacțională anterioară Deciziei nr.684 din 6 noiembrie 2018.

19. Articolul unic [cu referire la art.109 alin.(3) și (4)] din lege are următorul cuprins:

„Articol unic. - Articolul 109 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.670 din 3 august 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează: [...]

„(3) Constatarea contravențiilor cu privire la faptele care încalcă dispozițiile privind limitele de viteză se face numai cu ajutorul mijloacelor tehnice certificate sau a mijloacelor tehnice omologate și verificate metrologic, consemnându-se aceasta în procesul-verbal de constatare a contravenției.

(4) Dispozitivele destinate măsurării vitezei se instalează exclusiv pe autovehicule care prezintă înscrisurile și însemnele distinctive ale poliției rutiere. Dispozitivele mobile, de tip pistol, destinate măsurării vitezei se utilizează la o distanță maximă de 10 metri de autovehiculele care prezintă înscrisurile și însemnele distinctive ale poliției rutiere. Se interzice utilizarea dispozitivelor de măsurare a vitezei din autovehicule care nu prezintă înscrisurile și însemnele distinctive, de către polițiști care nu poartă uniforme, cu înscrisuri și însemne distinctive, conform alin.(1) și care nu sunt amplasate în locuri vizibile”.

20. Articolul unic [cu referire la art.109 alin.(5) și (12)] din legea în varianta sa redacțională anterioară Deciziei nr.684 din 6 noiembrie 2018 aveau următorul cuprins:

„Articol unic. - Articolul 109 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.670 din 3 august 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează: [...]

(5) Autovehiculele pe care sunt instalate dispozitivele radar pot fi utilizate staționar sau în mișcare. [...]

(12) Pentru amenzile contravenționale în cuantum de până la 20 puncte-amendă, contravenientul poate achita pe loc agentului constatator jumătate din minimul amenzii prevăzute de lege”.

21. Textele constituționale invocate în susținerea obiecției de neconstituționalitate sunt cele art.147 alin.(2) și (4) din Constituție privind efectele deciziilor Curții Constituționale.

(1) Parcursul legislativ al legii analizate

22. Legea pentru modificarea art.109 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.195/2002 privind circulația pe drumurile publice a fost adoptată de Senat, în calitate de Cameră de reflecție, la 7 martie 2018, iar de Camera Deputaților, în calitate de Cameră decizională, la 5 iulie 2018.

23. Președintele României a formulat o obiecție de neconstituționalitate cu privire la legea analizată, iar, Curtea, prin Decizia nr.684 din 6 noiembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.50 din 18 ianuarie 2019, a admis obiecția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile articolului unic [cu referire la art.109 alin.(6)-(11), (13) și (14) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.195/2002] din Legea pentru modificarea art.109 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.195/2002 privind circulația pe drumurile publice sunt neconstituționale.

24. Conform art.147 alin.(2) din Constituție, Senatul a reexaminat legea analizată și, în calitate de Cameră de reflecție, a adoptat-o la data de 15 aprilie 2019, iar Camera Deputaților, în calitate de Cameră decizională, a adoptat legea menționată la data de 14 mai 2019.

25. Legea astfel reexaminată a fost depusă la secretarii generali ai celor două Camere la data de 29 mai 2019, iar la 4 iunie 2019 a fost transmisă Președintelui

României spre promulgare. La 12 iunie 2019, Președintele României a formulat prezenta obiecție de neconstituționalitate.

(2) Admisibilitatea obiecției de neconstituționalitate

26. Curtea constată că obiecția de neconstituționalitate formulată îndeplinește condițiile de admisibilitate prevăzute de art.146 lit.a) teza întâi din Constituție, atât sub aspectul obiectului său, fiind vorba de o lege adoptată și nepromulgată, cât și sub cel al titularului dreptului de sesizare, aceasta fiind formulată de Președintele României.

27. Cu privire la termenul în care poate fi sesizată instanța constituțională, potrivit art.15 alin.(2) din Legea nr.47/1992, acesta este de 5 zile de la data depunerii legii adoptate la secretarii generali ai celor două Camere ale Parlamentului, respectiv de 2 zile, începând de la același moment, dacă legea a fost adoptată în procedură de urgență. Totodată, în temeiul art.146 lit.a) teza întâi din Legea fundamentală, Curtea Constituțională se pronunță asupra constituționalității legilor înainte de promulgarea acestora, care, potrivit art.77 alin.(1) teza a doua din Constituție, se face în termen de cel mult 20 de zile de la primirea legii adoptate de Parlament, iar potrivit art.77 alin.(3) din Constituție, în termen de cel mult 10 zile de la primirea legii adoptate după reexaminare. Luând act de faptul că obiecția de neconstituționalitate a fost formulată în termenul de 10 zile prevăzut de art.77 alin.(3) din Constituție, Curtea constată că obiecția de neconstituționalitate este admisibilă sub aspectul respectării termenului în care poate fi sesizată instanța constituțională.

(3) Analiza obiecției de neconstituționalitate

28. Examinând obiecția de neconstituționalitate, Curtea constată că reexaminarea realizată conform art.147 alin.(2) din Constituție, potrivit căruia „în cazurile de neconstituționalitate care privesc legile, înainte de promulgarea acestora, Parlamentul este obligat să reexamineze dispozițiile respective pentru punerea lor de acord cu decizia Curții Constituționale”, presupune deschiderea de drept a procedurii de reexaminare a legii de către Parlament pentru punerea de acord a prevederilor

neconstituționale cu decizia Curții Constituționale, în temeiul art.147 alin.(2) din Constituție. În cadrul acestei proceduri, Parlamentul poate modifica și alte prevederi legale numai dacă acestea se găsesc într-o legătură indisolubilă cu dispozițiile declarate ca fiind neconstituționale, pentru a asigura caracterul unitar al reglementării, și, în măsura în care se impune, va recorela celelalte dispoziții ale legii ca operațiune de tehnică legislativă, fără a putea aduce alte modificări de substanță legii în cauză (Decizia nr.33 din 23 ianuarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.146 din 15 februarie 2018, paragraful 187, și Decizia nr.334 din 10 mai 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.455 din 31 mai 2018, par.32).

29. De regulă, reexaminarea vizează numai prevederile legale constatate ca fiind neconstituționale, excepție făcând ipotezele în care (i) alte prevederi se găsesc într-o legătură indisolubilă cu dispozițiile declarate ca fiind neconstituționale sau (ii) alte prevederi care, deși nu sunt în relație indisolubilă cu acestea, trebuie recorelate ca urmare a modificărilor operate în vederea punerii de acord cu decizia Curții Constituționale. În această din urmă ipoteză, însă, modificarea operată în scopul recorelării nu poate fi una care să vizeze substanța legii [Decizia nr.250 din 19 aprilie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.378 din 3 mai 2018, par.61].

30. În ceea ce privește criticile de neconstituționalitate privind articolul unic [cu referire la art.109 alin.(3) și (4)] din lege, Curtea constată că cele două texte modificate au format obiectul controlului de constituționalitate *a priori* realizat prin Decizia nr.684 din 6 noiembrie 2018. Curtea, la par.68 a deciziei antereferite, a statuat că nu poate reține criticile de neconstituționalitate formulate cu privire la acestea, astfel încât a constatat constituționalitatea celor două texte legale. Prin urmare, acestor texte nu li se puteau aduce nici un fel de modificări decât dacă erau într-o legătură indisolubilă cu dispozițiile declarate ca fiind neconstituționale sau

dacă, deși nu sunt în relație indisolubilă cu acestea, trebuie recorelate ca urmare a modificărilor operate în vederea punerii de acord cu decizia Curții Constituționale.

31. Articolul unic [cu referire la art.109 alin.(3)] din lege avea în forma sa inițială următorul cuprins: „(3) *Constatarea contravențiilor cu privire la faptele care încalcă dispozițiile privind limitele de viteză se face numai cu ajutorul mijloacelor tehnice omologate și verificate metrologic, consemnându-se aceasta în procesul-verbal de constatare a contravenției.*” După reexaminare, acesta a dobândit următorul cuprins: „(3) *Constatarea contravențiilor cu privire la faptele care încalcă dispozițiile privind limitele de viteză se face numai cu ajutorul mijloacelor tehnice certificate sau a mijloacelor tehnice omologate și verificate metrologic, consemnându-se aceasta în procesul-verbal de constatare a contravenției*”.

32. Curtea reține, așadar, că, în urma reexaminării, textul criticat, față de forma sa inițială cuprinde sintagma „*mijloacelor tehnice certificate*”. Este o adăugare nepermisă în conținutul acestuia, având în vedere că modificarea astfel operată nu vizează dispoziții constatate ca fiind neconstituționale, nu se află în legătură indisolubilă cu acestea și nu este un text care trebuie recorelat ca urmare a modificărilor operate în vederea punerii de acord cu decizia Curții Constituționale. Din contră, se consacră o nouă soluție legislativă în sensul că mijloacele tehnice certificate ar constitui un dispozitiv destinat măsurării vitezei, ceea ce reprezintă în sine o confuzie terminologică. Potrivit art.6 pct.19 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.195/2002 circulația pe drumurile publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.670 din 3 august 2006, mijlocul tehnic certificat este dispozitivul care dovedește consumul de produse ori substanțe stupefiante sau al medicamentelor cu efecte similare acestora ori prezența în aerul expirat a alcoolului sau prin care se probează încălcări ale unor reguli de circulație, în timp ce, potrivit art.6 pct.20 din aceeași ordonanță de urgență, mijlocul tehnic omologat și verificat metrologic este dispozitivul care stabilește concentrația de alcool în aerul expirat ori *destinat măsurării vitezei*. Mai mult, dispozițiile art.108 alin.(1) lit.a) pct.4, lit.b)

pct.2, lit.c) pct.3 și lit.d) pct.3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.195/2002 stabilesc, pentru toate contravențiile săvârșite prin încălcarea limitelor legale de viteză, că depășirea vitezei maxime admise este „*constatată, potrivit legii, cu mijloace tehnice omologate și verificate metrologic*”. Așadar, deși mijlocul tehnic certificat nu este și nu poate fi un dispozitiv de măsurare a vitezei, legiuitorul îl califică drept un astfel de dispozitiv, ceea ce reprezintă în sine o încălcare a dispozițiilor art.1 alin.(5) din Constituție în privința componentei de calitate a legilor.

33. Articolul unic [cu referire la art.109 alin.(4)] din lege avea în forma sa inițială următorul cuprins: „(4) *Dispozitivele destinate măsurării vitezei se instalează exclusiv pe autovehicule care prezintă înscrisurile și însemnele distinctive ale poliției rutiere și care sunt poziționate vizibil. Dispozitivele mobile, de tip pistol, destinate măsurării vitezei se utilizează la o distanță maximă de 10 metri de autovehiculele care prezintă înscrisurile și însemnele distinctive ale poliției rutiere. Se interzice utilizarea dispozitivelor de măsurare a vitezei din autovehicule care nu prezintă înscrisurile și însemnele distinctive, de către polițiști care nu poartă uniforme, cu înscrisuri și însemne distinctive, conform alin.(1)*”. După reexaminare, acesta a dobândit următorul cuprins: „(4) *Dispozitivele destinate măsurării vitezei se instalează exclusiv pe autovehicule care prezintă înscrisurile și însemnele distinctive ale poliției rutiere. Dispozitivele mobile, de tip pistol, destinate măsurării vitezei se utilizează la o distanță maximă de 10 metri de autovehiculele care prezintă înscrisurile și însemnele distinctive ale poliției rutiere. Se interzice utilizarea dispozitivelor de măsurare a vitezei din autovehicule care nu prezintă înscrisurile și însemnele distinctive, de către polițiști care nu poartă uniforme, cu înscrisuri și însemne distinctive, conform alin.(1) și care nu sunt amplasate în locuri vizibile*”.

34. Având în vedere că legiuitorul a operat în cadrul reexaminării o asemenea modificare asupra unui text care nu a fost constatat ca fiind neconstituțional, care nu era în legătură directă cu vreun astfel de text și care nu trebuia recorelat ca urmare a Decizie nr.684 din 6 noiembrie 2018, coroborat cu

faptul că textul introdus creează un dubiu cu privire la obiectul amplasării/ poziționării, și anume autovehiculul sau dispozitivul de măsurare a vitezei, Curtea constată că au fost depășite limitele reexaminării prevăzute de art.147 alin.(2) din Constituție. Chiar dacă intervenția legislativă operată a avut ca intenție de reglementare fluentă textului, astfel de intervenții nu pot fi acceptate în procedura reexaminării, care redeschide procedura legislativă numai în privința textelor constatate ca fiind neconstituționale, a textelor aflate în legătură indisolubilă cu acestea și a altor texte care trebuie recorelate ca urmare a modificărilor operate în vederea punerii de acord cu decizia Curții Constituționale.

35. Cu privire la criticile de neconstituționalitate ce vizează eliminarea conținutului normativ cuprins în articolul unic [cu referire la art.109 alin.(5) și (12)] din legea în varianta sa redacțională anterioară Deciziei nr.684 din 6 noiembrie 2018, Curtea observă că dispozițiile articolului unic [cu referire la art.109 alin.(6)-(11) și (13) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.195/2002] din legea criticată în varianta sa redacțională inițială au fost constatate ca fiind neconstituționale prin Decizia nr.684 din 6 noiembrie 2018. Aceste alineate sunt succesive în raport cu cele ale căror eliminare este criticată în prezenta cauză.

36. Curtea reține că textul alineatului (5) din redactarea inițială a legii se află în legătură directă cu alineatul (6) constatat ca fiind neconstituțional, în sensul că textul alineatului (5) stabilea că autovehiculele pe care sunt instalate dispozitivele radar pot fi utilizate staționar sau în mișcare, iar, ulterior, alineatul (6) dezvoltă teza referitoare la autovehiculele utilizate staționar. Aceasta este interpretarea corectă pentru că, în caz contrar, dacă s-ar accepta ideea că prin conținutul său alineatul (5) consacra el însuși posibilitatea utilizării staționare sau în mișcare a autovehiculelor pe care sunt instalate dispozitivele radar, ar fi însemnat că, în prezent, norma în vigoare nu ar permite utilizarea staționară sau utilizarea în mișcare a acestor autovehicule. Or, art.109 alin.(2) din ordonanța de urgență în vigoare, potrivit căruia „*constatarea contravențiilor se poate face și cu ajutorul unor mijloace tehnice certificate sau*

mijloace tehnice omologate și verificate metrologic, consemnându-se aceasta în procesul-verbal de constatare a contravenției” nu distinge între cele două modalități de utilizare, astfel că aceste autovehicule sunt utilizate atât staționar, cât și în mișcare. Prin urmare, legiuitorul avea competența constituțională de a elimina acest text în cadrul procedurii reexaminării.

37. Curtea mai reține că textul alineatului (12) din redactarea inițială a legii nu se află în legătură indisolubilă cu alineatul (13) constatat ca fiind neconstituțional. Alineatul (13) prevedea că *„În cazul prevăzut la alin.(12), agentul constataitor eliberează contravenientului chitanța reprezentând contravaloarea amenzii, în care se menționează data, numele și prenumele contravenientului, fapta săvârșită, actul normativ care stabilește și sancționează contravenția, numele, prenumele și semnătura agentului constataitor, nemaifiind necesară încheierea procesului-verbal de constatare a contravenției dacă nu se dispune și o sancțiune contravențională complementară*”. Curtea a constatat că modificarea propusă prin alin.(13), dat fiind faptul că nu se emite un proces-verbal de constatare a contravenției, duce la lipsirea contravenientului de posibilitatea de a solicita unei instanțe de judecată constatarea nelegalității aplicării sancțiunii, fiind încălcate prevederile art.21 din Constituție privind accesul liber la justiție. Prin urmare, alineatul (12), care vizează posibilitatea acordată contravenientului ca, pentru *amenzile contravenționale în cuantum de până la 20 puncte-amendă, să achite pe loc agentului constataitor jumătate din minimul amenzii prevăzute de lege*, avea un conținutul juridic bine determinat, nu era într-un raport de necesară corelură cu alineatul (13), astfel încât legiuitorul nu avea competența constituțională de a-l elimina în faza reexaminării legii.

38. Curtea mai reține că art.109 alin.(6) și (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.195/2002 aveau un conținut similar cu alineatul (12) analizat în prezenta cauză și cu alineatul (13) constatat ca fiind neconstituțional. Art.109 alin.(6) și (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.195/2002 a fost în vigoare până în data de 24 august 2018, dată la care a fost abrogat prin Legea nr.203/2018 privind

măsurile de eficientizare a achitării amenzilor contravenționale, lege adoptată la 27 iunie 2018 și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.647 din 25 iulie 2018. Prezenta lege, în forma sa inițială, adoptată la 5 iulie 2018, reintroducea aceste texte. Dat fiind că legea criticată a fost contestată potrivit art.146 lit.a) teza întâi din Constituție, ea nu a mai intrat în vigoare, iar în momentul de față, în reexaminare, legiuitorul a eliminat textul tocmai pentru a-l corela cu Legea nr.203/2018. Totuși, o asemenea conduită este contrară jurisprudenței Curții Constituționale, întrucât în cadrul reexaminării nu pot fi modificate/ completate/ eliminate texte care nu au format obiectul controlului de constituționalitate și care nu se află într-o corelare cu vreun alt text constatat ca fiind neconstituțional din corpul legii. Legiuitorul trebuia să reglementeze, în realitate, actul pe care îl emite agentul constatat [proces-verbal], și nu să elimine posibilitatea plății amenzii la acesta. Prin urmare, legiuitorul nu avea competența constituțională de a elimina acest text în cadrul procedurii reexaminării în scopul de a-l corela cu realitatea normativă existentă, având în schimb posibilitatea, într-o atare situație anacronică, să nu adopte legea tocmai pentru a se iniția o altă propunere legislativă care să modeleze conținutul normativ al celei analizate în cauza de față cu noul cadru normativ.

39. Pentru considerentele arătate, în temeiul art.146 lit.a) și al art.147 alin.(4) din Constituție, precum și al art.11 alin.(1) lit.A.a), al art.15 alin.(1) și al art.18 alin.(2) din Legea nr.47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Admite obiecția de neconstituționalitate formulată și constată că articolul unic [cu referire la alin.(3) și (4) și la eliminarea fostului alineat (12)] din Legea pentru

modificarea art.109 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.195/2002 privind circulația pe drumurile publice este neconstituțional.

2. Respinge, ca neîntemeiată, obiecția de neconstituționalitate formulată și constată că articolul unic [cu referire la eliminarea fostului alineat (5)] din Legea pentru modificarea art.109 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.195/2002 privind circulația pe drumurile publice este constituțional în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Președintelui României, președinților celor două Camere ale Parlamentului și primului-ministru și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 10 iulie 2019.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. Mona-Maria PIVNICERU

MAGISTRAT-ASISTENT ȘEF,
Benke Károly